

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Tôi Lớn Lên Sau Chiến Tranh** của **Cỏ Thơm**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

TÔI LỚN LÊN SAU CHIẾN TRANH

Ký ức về chiến tranh mà cả gia đình phải trải qua cũng không sâu đậm gì ngoài chuyện mang máng nhớ hình ảnh chiếc tàu to oai là to, người trên tàu chen chúc hỗn loạn và ấn tượng về một người lính Mỹ dõc cạm bi-đông nước uống ừng ực ... (còn ký ức cả nhà dù khó khăn lắm mới lên được chuyến tàu để vượt đại dương sang Mỹ vẫn phải xuống tàu theo quyết định của Ba: ba mẹ tau sinh ra là người Việt-Nam thì dứt khoát ở lại Việt-Nam - đó là sau này mới nghe kể lại - thì tôi không nhớ).

Những hiểu biết về chiến tranh của tôi chủ yếu là qua sách vở, tài liệu tự đọc, qua những câu chuyện của Ba, của các Chị và qua những người Bạn Lớn - những người trực tiếp tham gia vào cuộc chiến kể lại trong một miền ký ức mênh mông ...

Những người bạn của tôi có Ba từng là lính cũng đã kể những câu chuyện của Ba mình trong sự ngưỡng mộ sâu sắc. Với chúng tôi, khi nói về Ba mình, luôn là những ký ức yêu thương và tự hào.

Tôi cũng đã có mặt trong nhiều cuộc gặp của những cựu chiến binh, họ ôn lại những ngày tháng chinh chiến một cách say sưa, có cả nụ cười và có cả những giọt nước mắt giữa câu chuyện đang kể chợt dừng lại ...

Tôi có người Bạn Lớn hay kể chuyện, hay chia sẻ hầu như là ký ức về những ngày quân trường, những trận chiến, những khoảng khắc sống chết giữa làn đạn, pháo kích ... và cả câu chuyện tình yêu, những bóng hồng, những nụ cười, những ánh mắt đi qua đời người lính ngày ấy mà vẫn còn dư âm trong lòng cho đến tận bây giờ....

Tôi cũng đã đọc cuốn "Ở Lưng Chùng Thời Gian" của David Bergen kể về những ám ảnh của người lính trở về từ chiến tranh Việt-Nam, ám ảnh về máu và nước mắt, ám ảnh về những viên đạn đã bắn ra từ bàn tay mình, ám ảnh về những xác người, về những đứa trẻ quần quai bởi vết thương sâu...

Và tôi hiểu rằng, bất cứ người lính nào, ở chiến tuyến nào, thắng lợi hay thất thế, phục vụ cho lý tưởng nào thì cũng đều có những

"ám ảnh" mà chiến tranh để lại, đó là một vết thương lòng chưa bao giờ lành...

Ký ức đó sẽ không bao giờ xoá nhoà trong tâm hồn họ.

Bây giờ, những người lính đó, người còn người mất...

Những người còn lại, tuổi cũng đã cao, nhưng khi kể về ký ức chiến tranh, ánh mắt họ vẫn xa xăm... vừa thương nhớ đồng đội, vừa tiếc nuối cho "chí lớn không thành", vừa đau thương, nhưng cũng vừa tự hào về một thời oanh liệt và lý tưởng nhân văn cao đẹp.

Và tôi, người từng lặng yên lắng nghe biết bao câu chuyện ấy, xin lắng đọng và nghiêng mình trước những ký ức xa xăm mà hào hùng của Ba tôi, Ba của bạn tôi, của những người lính đã ngã xuống, và của những người Bạn Lớn - những người kịp ghi lại ký ức trong trái tim của mình.

Cỏ Thơm

Tháng 3/2024